

ו. אין מולחין את החלבים דאין זה מלאכת אוכל נפש י).

ז. מותר להפשיט עור שלם מדג, כדי למלאות בו איזה דבר יא).

ח. מותר להוריד הקשקשים מהדגים לצורך יו"ט יב).

1234567

א"ח"ח 1234567

ט. אסור להרוג ביו"ט זבובים המפריעין לו באמצע אכילה, כיון שיכול להבריחן ע"י פעולות ומכשירים שונים יג), אבל ע"י

יד) ביצה דף י"א ע"ב ומאירי שם ד"ה אין מולחין, שו"ע סי' תצ"ט ס"ד ושו"ע הרב ס"ט.

אוצר החכמה

יא) שלחן שלמה סי' תצ"ט ס"א, דלא דמי למה שאסור להפשיט עור שלם בסי' תצ"ט ס"א, דהתם הטעם היא, דטורח בהפשט שא"צ לו כלל ביו"ט, משא"כ זה צריך לו.

אוצר החכמה

יב) נתבאר בפ"ה אות י"ד.

יג) אם כי הו"ל כמכשירי אוכל נפש שא"א לעשותן מעיו"ט דלא ידע מאתמול לזהר מזה, מ"מ כמו גבי כיבוי פסק הרמ"א בסי' תקי"ד ס"א דאם יש לו בית אחר אסור לכבות, וה"נ כן דוקא אם א"א בענין אחר, משא"כ הכא שיש עצה להבריחן אינו רשאי להרגן. וכ"כ קובץ שיעורים ביצה אות ג"ה דהיכא דאין נהנה מגוף הכיבוי אלא שהכיבוי מונע מליהנות לא אמרינן מתוך, וכ"כ בשו"ת דברי אור סי' מ"ו והוסיף דלא אמרינן מתוך שהותרה הריגה לצורך אוכל נפש שהיינו שחיטה ביו"ט הותרה נמי שלא לצורך, דהכא שאין זה מגוף המלאכה רק מסילוקו של הדבר לא אמרינן מתוך עיי"ש.

וראיתי לחכ"א שהתיר מפני דאמרינן מתוך שהותרה מלאכת שחיטה נטילת נשמה לצורך אכילה הותרה נמי לצורך הריגת זבובים המצערין אותו ע"כ. אכן מבואר בר"ן ביצה דף כ"ב דאין מכבין הבקעת ביו"ט אפי' כדי שלא יתעשן הבית דלא חשיב כיבוי זה צורך אוכל נפש. ותי' משום שאין כיבוי הבקעת מסייע כלום, אלא שמונע ההיזק ע"י כיבוי עיי"ש, והובא במ"ב סי'

נכרי מותר יד).

י. אסור להבהב האור על ירקות או פירות הצריכים בדיקה מתולעים ביו"ט, כיון שהי' אפשר לעשותן מעיו"ט טו).

234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

פרק יג

מליחה - תיקון אוכלין

א. מותר למלוח הרבה חתיכות צנון וכדומה ביו"ט אם רוצה לאכלן בו ביום א), ויש מחמירים ב) שלא למלוח הרבה חתיכות ביחד,

אוצר החכמה

תקי"ד סק"ד, וה"נ בזה הריגת הזבובים אינה מביא תועלת כי אם מכריח ארי לא התירו ביו"ט.

יד) דהו"ל שבות דשבות, דהוי מלאכה שאין צריכה לגופה ובמקום צער מותר ע"י נכרי.

טו) בספר וילקט יוסף (שווארץ) שנה א' סי' ס"ג רוצה להתיר להבהב אע"פ שימותו התולעים דאמרינן מתוך, ויפה העיר עליו בשו"ת דברי אור סי' מ"ו דלא אמרינן מתוך היכא שאינו נהנה מגוף המלאכה רק מסילוקן של הדברים, וכמ"ש הרא"ה הובא במ"ב סי' תקי"ד סק"ד ואמרי בינה הל' יו"ט סי' ה'.

א) שו"ע סי' תקי"י ס"ז. וביאר בשו"ע הרב סט"ו אע"פ שאסרו בשבת בסי' שכ"א ס"ג דמחזי כמעבד, מ"מ ביו"ט מותר, שהרי אם עושה כן מעיו"ט היה מפיג טעם הצנון.

ב) רמ"א שם, וביאר בטו"ז סק"י הטעם כיון שאפשר למלוח כל חתיכה בפני עצמה.